

Nous complements retributius i RLT PTGAS

Després de la reunió mantinguda el passat 24 de març entre la Universitat de València i els responsables universitaris de la Conselleria d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació i amb alts càrrecs de la Conselleria d'Hisenda i Economia us informem de la nostra posició sindical sobre les importants qüestions que s'estan abordant per al futur immediat de la nostra universitat pública:

L'estratègia de la Conselleria d'Hisenda, l'única que continua bloquejant tant l'aprovació de la RLT de l'any passat del PTGAS com la definició dels marges pressupostaris per a poder afrontar amb èxit la negociació de nous complements retributius, és continuar dilatant aquests dos temes transcendents i bàsics dins de la nostra autonomia com a organisme públic. La nova excusa d'Hisenda, aquesta vegada, és que ha de ser el mateix Mazón qui autoritze les nostres disponibilitats de despesa.

Això respon clarament a una política intervencionista en la nostra autonomia universitària. Les universitats públiques no som societats instrumentals de la Generalitat Valenciana, encara que estiguem fiscalitzades per ella, assumpte aquest explicat en comptades ocasions des de la nostra Universitat als responsables polítics. Sobre aquesta circumstància, l'equip directiu de la UV ha justificat, en totes les ocasions que la GVA ha reclamat, amb abundant documentació, que no incompleix cap normativa sobre despesa. A més, aquesta documentació demostra que estem per davall de les mitjanes retributives que posseeixen les altres quatre universitats públiques valencianes.

Hem de recordar que a data 31-12-2023 teníem una plantilla PDI de 4.696 persones enfront de 2.223 PTGAS. Això significa una ràtio de 0.47 punts d'interrelació professional, inferior a la resta d'universitats valencianes, molt distant de l'índex 1, reclamat per la CRUE, i a anys llum de la ràtio mitjana de 2 PTGAS per cada PDI dels països europeus del nostre entorn. Però si les ràtios les situem en la relació entre estudiantat matriculat i números totals de personal els resultats ens situen en percentatges encara més precaris per a afrontar els reptes de formació i atenció administrativa i tècnica que serien necessaris.

I tot això dins d'un context de considerable augment de les universitats privades i de la disminució de la qualitat en l'ensenyament universitari que comporta. Un clar exemple és la recent presentació a les universitats públiques madrilenyes, per part del govern dretà d'Ayuso, de l'esborrany per a una nova llei autonòmica d'universitats clarament nefasta per als interessos legítims de la ciutadania de tenir una universitat pública i de qualitat.

D'altra banda, la intenció del govern de Mazón, de bloquejar la capacitat pròpia per a afrontar nous complements retributius, respectant els topalls pressupostaris normatius, ens pot situar, en breu, en una nova estratègia fiscalitzadora que ens porta a la memòria aquells temps en què es van anar desplegant els criteris imposats des de la Troica neoliberal europea i que van acabar produint una evident devastació en els serveis públics, i no sols en les butxaques de les classes treballadores. Més encara, quan ni el suposat govern d'esquerres de Pedro Sánchez és capaç d'executar els seus propis acords de pujada salarial, ni respon a les exigències sindicals d'obrir noves negociacions.

En aquest context hem demanat a la Vicegerència de Personal constituir, com més de pressa millor, les meses de negociació perquè la UV presente l'estudi previ encarregat des de la Gerència amb la finalitat d'avançar cap a la negociació dels criteris tècnics per a la posada en marxa de la promesa, des de fa més de tres anys, paga compensatòria del PTGAS, i el possible nou complement per al PDI que ens van anunciar aquest febrer passat. És qüestió de voluntat política interna no frenar aquestes matèries de negociació mentre es buida el sostre pressupostari que ens vol imposar el govern de Mazón.

CGT-UVPodeu enviar qualsevol opinió o consulta a cgt@uv.es

Nous complements retributius i RLT PTGAS

Tras la reunión mantenida el pasado 24 de marzo entre la Universidad de València con los responsables universitarios de la Conselleria d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació y con altos cargos de la Conselleria d'Hisenda i Economia os informamos de nuestra posición sindical sobre las importantes cuestiones que se están abordando para el futuro inmediato de nuestra universidad pública:

La estrategia de la Conselleria de Hacienda, la única que sigue bloqueando tanto la aprobación de la RLT del pasado año del PTGAS como la definición de los márgenes presupuestarios para poder afrontar con éxito la negociación de nuevos complementos retributivos, es seguir dilatando estos dos temas trascendentales y básicos dentro de nuestra autonomía como organismo público. La nueva excusa de Hacienda, esta vez, es que tiene que ser el propio Mazón quien autorice nuestras disponibilidades de gasto.

Esto responde claramente a una política intervencionista en nuestra autonomía universitaria. Las universidades públicas no somos sociedades instrumentales de la Generalitat Valenciana, aunque estemos fiscalizadas por ella, asunto este explicado en contadas ocasiones desde nuestra universidad a los responsables políticos. A este respecto, el equipo directivo de la UV ha justificado, en todas las ocasiones que la GVA ha reclamado, con abundante documentación, que no incumple ninguna normativa sobre gasto. Además, dicha documentación demuestra que estamos por debajo de las medias retributivas que poseen las otras cuatro universidades públicas valencianas.

Tenemos que recordar que a fecha 31-12-2023 teníamos una plantilla PDI de 4.696 personas frente a 2.223 PTGAS. Esto significa una ratio de 0.47 puntos de interrelación profesional, inferior al resto de universidades valencianas. Y muy distante del índice 1 reclamado por la CRUE, y a años luz de la ratio media de 2 PTGAS por cada PDI de los países europeos de nuestro entorno. Pero si las ratios las situamos en la relación entre estudiantado matriculado y números totales de personal los resultados nos sitúan en porcentajes aún más precarios para afrontar los retos de formación y atención administrativa y técnica que serían necesarios.

Y todo esto dentro de un contexto de considerable aumento de las universidades privadas y de la disminución de la calidad en la enseñanza universitaria que conlleva. Un claro ejemplo es la reciente presentación a las universidades públicas madrileñas, por parte del gobierno derechista de Ayuso, del borrador para una nueva ley autonómica de universidades claramente nefasta para los intereses legítimos de la ciudadanía de tener una universidad pública y de calidad.

Por otro lado, la intención del gobierno de Mazón, de bloquear la capacidad propia para afrontar nuevos complementos retributivos, respetando los topes presupuestarios normativos, nos puede situar, en breve, en una nueva estrategia fiscalizadora que nos trae a la memoria aquellos tiempos en que se fueron desplegando los criterios impuestos desde la Troika neoliberal europea y que acabaron produciendo una evidente devastación en los servicios públicos, y no solo en los bolsillos de las clases trabajadoras. Más aún, cuando ni el supuesto gobierno de izquierdas de Pedro Sánchez es capaz de ejecutar sus propios acuerdos de subida salarial, ni responde a las exigencias sindicales de abrir nuevas negociaciones.

En este contexto hemos pedido a la Vicegerencia de Personal constituir lo más rápidamente posible las mesas de negociación para que la UV presente el estudio previo encargado desde la Gerencia con el fin de avanzar hacia la negociación de los criterios técnicos para la puesta en marcha de la prometida, desde hace más de tres años, paga compensatoria del PTGAS, y el posible nuevo complemento para el PDI que nos anunciaron este febrero pasado. Es cuestión de voluntad política interna no frenar dichas materias de negociación mientras se despeja el techo presupuestario que nos quiere imponer el gobierno de Mazón.

CGT-UV

Podéis enviar cualquier opinión o consulta a cgt@uv.es

